

Er is geen alternatief: **Alleen actie en strijd kunnen de belangen van de werkende bevolking dienen!**

Stop met 'polderen'

De vakbeweging heeft geen andere keus dan de strijd aan te binden. Alleen een strijdbare vakbeweging kan een krachtige vuist maken om nú verdere afbraak van arbeidsvoorwaarden te voorkomen en verbeteringen af te dwingen. In het voorjaarsakkoord van 2009 werd tot 1 oktober het zoeken naar alternatieven voor verhoging van de AOW-leeftijd opengehouden. Minister Donner liet echter al gauw weten dat ook de pensioenen aan de AOW-leeftijd waren gekoppeld. Een dubbel effect op de lastenverlichting voor het kapitaal dus:

1. Door twee jaar langer te werken wordt de 'arbeidsparticipatie' verhoogd en 'versoepeling' van de arbeidsmarkt bereikt, die tot grotere concurrentie op die markt leidt met als resultaat een neerdrukkend effect op lonen en arbeidsvoorwaarden;
2. Twee jaar minder pensioen uitkeren betekent zo'n 15% minder afdracht aan pensioenpremie door de werkgevers.

Geen wonder dat de werkgevers geen alternatieven voor de kabinetsplannen wilden vinden. Wat een inschattingsfout van de leiding van de FNV om dit voorjaarsakkoord te sluiten in plaats van de achterban te mobiliseren tegen de zoveelste aanval op arbeidsvoorwaarden. Wat een illusie om te denken dat in een zware economische crisis gewoon kan worden doorgepolderd.

Verhoging AOW- en pensioenleeftijd staat niet op zich

Het plan van het kabinet om de AOW-leeftijd te verhogen staat niet op zichzelf. Het past in de lijn, die al in de jaren 1980 wereldwijd werd ingezet, om lastenverlichting voor het bedrijfsleven te bereiken. Lastenverlichting voor bedrijven ten koste van arbeidsvoorwaarden en koopkracht van de werkende bevolking.

In Europa is deze neoliberale politiek in 2000 bekrachtigd in de 'Lissabon-agenda'. Het is een beleid om de rendementen van het kapitaal te vergroten ten koste van de werkende bevolking. Groeiende industriële overproductie werd tijdelijk versluierd door toename van de mogelijkheden in de westerse wereld om krediet op te nemen en te lenen. Hierdoor werd een gigantische luchtbel geschapen die kapitalistische speculatie zeer winstgevend maakte. Toen echter door loonmatigingen de koopkracht afnam met onderconsumptie tot gevolg, klapte de zeepbel. Deze ontwikkeling ligt ten grondslag aan de economische crisis, waar de wereld nu door wordt geteisterd.

20 jaar verslechtering van arbeidsvoorwaarden

In Nederland leidde de politiek van 'lastenverlichting' voor het kapitaal al tot:

- de versoepeling van het ontslagrecht;
- de aanpassing van de arbeidstijdenwet;
- een verschuiving van vaste banen naar ('flexibele') tijdelijke contracten;
- de afbraak van de WAO/WIA;
- jarenlange loonmatiging met daaraan gekoppeld het achterblijven van uitkeringen;
- de invoering van eigen bijdragen en het uithollen van sociale voorzieningen;
- een halvering van de duur van de WW-uitkeringen;
- het afschaffen van het merendeel van de VUT en prepensioenregelingen.

20 jaar roof van publiek domein

Een ander liberaal speerpunt om in het wereldwijde kapitalisme winstmaximalisatie mogelijk te maken is de privatisering van publieke voorzieningen en nutsbedrijven. Ideologisch is deze roof van gemeenschapsbezit en -geld goedgepraat met

Eerst de mensen, niet de winst!

een bewieroking van 'marktwerking', individuele keuzevrijheid en het in diskrediet brengen van collectieve voorzieningen en dienstverlening.

Kapitalistische ideologen proberen de samenleving voor te stellen als een wingewest dat tot voordeel van allen zou zijn. Deze opvatting is opgedrongen aan en doorgevoerd bij onderwijs, (tele)communicatie, maatschappelijke voorzieningen als vuilophaal, gezondheidszorg, energievoorzieningen, openbaar vervoer, enz. In werkelijkheid neemt dienstverlening af en groeit het aantal miljonnairs. De afbraak van het publieke domein gaat onverminderd door. Dit ondanks talloze voorbeelden van negatieve gevolgen voor de samenleving. In Nederland is nu de privatisering van het drinkwater aan de beurt.

Inleveren nog lang niet afgelopen

Zonder krachtig verzet zullen de miljarden die regeringen in de kapitalistische economie hebben gepompt opnieuw op de bevolking en niet op de miljonnairs en andere kapitalistische profiteurs worden verhaald. Uitstel van bezuinigingsmaatregelen door het huidige kabinet Balkenende laat de staatschuld verder oplopen. Al op korte termijn zal 32 miljard aan bezuinigingen moeten worden gevonden. Twee jaar buitenlandse bedrijven in Nederland 'normale' belasting te laten betalen, zou al een oplossing van dit financieringstekort zijn. Maar het kabinet zoekt in een andere richting. Na de gemeenteraadsverkiezingen zullen nieuwe aanvallen op arbeidsvoorwaarden en levenspeil van de werkende bevolking worden opgelegd. Maar nu al lopen cao-onderhandelingen vast op de onwil van werkgevers.

Strijdbare vakbeweging eist een nieuwe type leiding

Om successen door machtsvorming af te dwingen

is een ander type leiding van de vakbeweging nodig. Een leiding die:

- de strijd weet te organiseren;
- de achterban inspireert en vertrouwen geeft;
- de eenheid (o.a. tussen werkenden en niet-werkenden) in de strijd tot stand brengt;
- breekt met het neoliberale beleid en de ernst en draagwijdte van deze opgave inziet.

Vakbondskaderleden en -activisten en strijdbare vakbondsbestuurders zullen bij hun bondsbesturen deze strijdbare opstelling van de leiding moeten afdwingen. Het terugwinnen van democratische besluitvorming in de bonden is aan de orde. De voorhoede van de vakbeweging is er klaar voor om samen acties in bedrijven en op straat te ontwikkelen.

Dit zijn onze eisen:

- Laat de multinationals belasting betalen;
- De invoering van een miljonnairsbelasting;
- Herstel van het ontslagrecht;
- Het herstel van de sociale zekerheid en de sociale werkvoorziening;
- Verkorting van de arbeidsduur met behoud van loon en volledige herbezetting;
- Een verbetering van de koopkracht;
- Een verbetering van de dienstverlening en verlaging van tarieven van publieke diensten en voorzieningen door deze weer publiek bezit te maken.

Wij communisten zullen met onze partij actief steun verlenen aan deze strijd om met een democratische vakbeweging de verbetering van de arbeidsvoorwaarden en het levenspeil af te dwingen.

Meer weten? Vul de bon in of kijk op www.ncpn.nl

Naam:

Adres:

Postcode: Woonplaats:

Telefoon: E-mail:

Ik wil een oriënterend gesprek

Ik wil 3 maal een gratis nummer van MANIFEST (vierwekelijkse krant van de NCPN)

Opsturen naar: NCPN, Haarlemmerweg 177, 1051 LB Amsterdam